

[Mærk.]

måned i år, er begrundet i ønsket om at undgå en forringelse af pensionisternes økonomiske stilling i tiden indtil 1. april 1961. En sådan forringelse er allerede indtrådt på grund af faldet i julipristallet, som fra 1. oktober d. å. betød tabet af en dyrtidsportion for pensionisterne. Dette tab udlignes nu ved den foreslåede engangs-ydelse. Det er efter min mening en retfærdighedshandling, der her sker over for en befolkningsgruppe, hvis indtægter ikke tåler nogen som helst forringelse, ikke mindst fordi faldet i julipristallet stort set skyldtes de af regeringen gennemførte skattelettelser, lempelser, som pensionisterne ikke har fået nævneværdig andel i. Dertil kommer, at pensionisterne ikke har fulgt med i den indtægts- og forbrugsstigning, som er sket i det sidste par år. De har jo kun fået den regulering, som er resultat af pristalsstigningen, og denne regulering kommer, som alle ved, længe efter, at pristigningerne er slået igennem. Jeg er derfor glad for, at den højtærede socialminister vil nedsætte et udvalg, som skal undersøge mulighederne for at nå frem til en anden og mere retfærdig form for regulering af pensionerne, en reguleringsform, som forhåbentlig kan blive i større kontakt med prisudviklingen, med velstandsstigningen, end den nuværende. En rigtig løsning af dette problem vil betyde, at den situation, som opstod ved julipristallets fald, ikke vil gentage sig.

Hvis man lægger indholdet af dette lovforslag til de forbedringer, som allerede er gennemført, bl. a. forhøjelse af grundbeløbene for zone III og II og nedsættelsen af tilgangsalderen med 5 år for kvinder gift med pensionister, og tager forbedringerne for invalidepensionisterne med, er vi dog nået et skridt frem mod skabelsen af økonomisk trykthed for de medborgere, lovforslaget omfatter.

Jeg kan med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Henry Christensen: Jeg tror, det er en stor lykke, at vi i vort samfund har kunnet skabe en udvikling om folkepensionsordningen og de vilkår, vi giver vore gamle medborgere, som har kunnet vinde almindelig

tilslutning. Det tror jeg har givet et trygt grundlag for den udvikling, der gennem årene er tilvejebragt på disse områder.

Det forslag, som er til behandling i dag, om forbedringer på visse områder for folke- og invalidepensionisterne, har sit udspring i den situation, at det offentliggjorte julipristal viste et fald, der, således som det ærede medlem hr. Mørk oplyste, skyldtes en sænkning i indkomstskatteskalaen. Der var det mærkelige, at dette fald i skalaen fik den konsekvens, at alene folke- og invalidepensionisterne måtte afgive en dyrtidsportion, medens f. eks. andre pristalsregulerede indkomstgrupper ikke kom til at afgive en sådan dyrtidsportion. Da yderligere, som det er oplyst, folke- og invalidepensionisterne kun får en i hvert fald meget beskeden andel i den skattereduktion, der har fundet sted, er det indlysende, at vi stod over for en urimelighed, der ikke kunne forsvares fra nogen side.

For venstres vedkommende gav mit partis formand, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, da også omgående tilsagn om venstres ønske om og medvirken til, at vi rådede bod på det forhold, der her var opstået. Vi kan derfor også tilslutte os det foreliggende lovforslag. Ud over den øjeblikkelige hjælp gennem den foreslåede udbetaling af et engangsbeløb, den højst påkrævede forøgelse af lommepengebeløbet for de gamle på vore alderdomshjem og den almindelige forhøjelse af grundbeløbene med virkning fra 1. april næste år indeholder forslaget bestemmelser om en begyndende udjævning af zonegrænserne. Bestemmelserne herom er en delvis indrømmelse til de krav, som venstre gennem mange, mange år har rejst ved behandlingen af disse sager, men hidtil uden at have opnået nævneværdigt resultat. Vi er naturligvis tilfredse med, at der nu tages et første afgørende skridt derigennem, at de folkepensionsydelse, som gives i landdistrikterne, foreslås hævet til, hvad der gives i købstæderne. Det er det første skridt til en retfærdighedsordning, men man tager ikke skridtet fuldt ud. Det, venstre har ønsket og hævdet måtte være rimeligt, er, at vi, som vi gør det for alle andre pensionsydelse, giver også vore folke- og invalidepensionister det samme beløb, hvor de end bor i landet. Den forskel, man stadig vil